

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 10. března 2021 v trestní věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 4. února 2021, č.j. 6 PP 2/2021-18,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Liberci podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítl žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného] o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání tří let, jenž mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 27.5.2019, č.j. 4 T 189/2017-259 a jednoho roku uloženého mu trestním příkazem Okresního soudu v Teplicích ze dne 30.11.2015, č.j. 5 T 199/2015-85 ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 7.8.2019, č.j. 5T 199/2015-138.

2. Proti uvedenému usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení do protokolu stížnost, kterou již blíže nezdůvodnil.

3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost řízení vyhlášení usnesení předcházejícího, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

4. V řízení, které vyhlášení napadeného usnesení předcházelo, neshledal krajský soud žádná pochybení. Odsouzený byl o veřejném zasedání včas a řádně vyrozuměn a bylo tedy zachováno jeho právo na přípravu. Veřejné zasedání proběhlo v přítomnosti odsouzeného, kterému byl poskytnut dostatečný prostor se k věci vyjádřit, a byly provedeny všechny důkazy, které poskytly řádný podklad pro posouzení věci. V souladu s příslušným ustanovením trestního řádu byly čteny žádost odsouzeného, hodnocení věznice, aktuální opis z rejstříku trestů, předmětná trestní rozhodnutí a další listinné důkazy. Vyslechnuti byli odsouzený a vychovatel Bc. [jméno] [příjmení]. Napadené rozhodnutí bylo řádně vyhlášeno a odůvodněno v přítomnosti odsouzeného a byl mu dán prostor k vyjádření se stran opravného prostředku. Krajský soud tedy konstatuje, že nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces.

5. Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a za a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo za b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvláště závažný zločin (v tomto ustanovení podrobně specifikovaný) a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody“.

6. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že předpokladem podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody je kumulativní naplnění podmínek v daném ustanovení specifikovaných, tzn. vykonání potřebné části uloženého trestu odnětí svobody, polepšení odsouzeného a naplnění očekávání, že odsouzený povede řádný život, jímž se rozumí život bez páčání společensky škodlivé činnosti trestného či přestupkového charakteru.

7. Soud prvního stupně na základě provedení dokazování nejprve dospěl ke správnému závěru, že odsouzený již vykonal potřebnou část trestu odnětí svobody, která v tomto případě činí, výkon alespoň poloviny uloženého trestu odnětí svobody ve smyslu § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a splňuje tak první (časovou) podmínku pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený byl do věznice dodán policií dne 13.7.2017 a výstup má plánován na den 12. 7. 2021 (viz. rozsudková data k aktuálnímu věznění).

8. Avšak ani v případě druhé podmínky nezbytné pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, tj. polepšení ve výkonu trestu odnětí svobody, soud prvního stupně nepochybil, pokud její splnění v případě odsouzeného neshledal. Z hodnocení věznice je zřejmé, že odsouzený je zařazen do II. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, jež je určena zejména pro vězně s průměrným chováním, po dobu výkonu trestu odnětí svobody získal jednu kázeňskou odměnu a stanovený program zacházení plní. Ani dle názoru krajského soudu proto nelze v současné době podmínku polepšení považovat za splněnou, neboť chování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody rozhodně nelze hodnotit jako nadprůměrné, vymykající se běžnému chování ve výkonu trestu odnětí svobody. Je zapotřebí, aby odsouzený začal aktivněji přistupovat k plnění svých povinností ve výkonu trestu odnětí svobody (a to i nad stanovený rámec), získal kázeňské odměny a vytvořil si podmínky pro přeřazení do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. I když odsouzený není pracovní zařazen, je nepochybně v jeho silách, aby plněním svých povinností nad stanovený rámec získal kázeňské odměny a svým nadprůměrným přístupem k výkonu trestu odnětí svobody si tak vytvořil podmínky pro přeřazení do nejpříznivější prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Odsouzený, jež je plně adaptován na vězeňské prostředí, byl na aktivnější přístup upozorňován již v předchozím rozhodnutí, jímž byla jeho stížnost zamítnuta, snaha odsouzeného však stagnovala a od posledního rozhodnutí odsouzený nezískal žádnou kázeňskou odměnu.

9. Podobně jako soud prvního stupně je posléze krajský soud toho názoru, že predikci řádného života odsouzeného značně ztěžuje závislost na omamných a psychotropních látkách i osobnostní nastavení odsouzeného. Odsouzený byl v tomto směru instruován již předchozím rozhodnutím, kdy mu bylo doporučeno, aby požádal o zapojení se do programu léčby závislosti a i krajský soud má za to, že je s ohledem na trestní minulost odsouzeného a páčání i závažné trestné činnosti v souvislosti s návykovými látkami a jeho nastavení nanejvýš žádoucí, aby se odsouzený zapojil do programu léčby či terapie a snížil na úplné minimum riziko, že se opětovně dopustí trestné činnosti právě v souvislosti se svou závislostí na omamných a psychotropních látkách. Krajský soud tedy s ohledem na výše uvedené stížnost odsouzeného podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodnou zamítl, neboť ani dle jeho názoru odsouzený v současné době nesplňuje všechny podmínky pro to, aby mohl být z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 4. února 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. března 2021.